

Kommission. Det har ønsket, at disse Forhold skulle undersøges i en Kommission, og det sagde udtrykkelig for 3 Aar siden, at det ikke kunde gøre noget ved Statsbanedriftens Ordning; i alt Fald ikke i den Udstrækning, den højtærede Minister ønskede, fordi det maatte have denne Kommissions Undersøgelser ogsaa med Hensyn til de økonomiske Forhold. Senere sluttede Folketinget sig til denne Betragtning, og man enedes fra alle Sider om, at Statsbanedriftens Ordning ikke kunde bringes i nogen endelig Form, inden Kommissionen havde afgivet sin Betænkning. Man kunde heller ikke gøre noget ved Lønningerne forinden. Det er rigtignok længe siden, at jeg har læst Landstingets Betænkning herom, men jeg er overbevist om ikke at tage fejl i, at der i den staar med Hensyn til nogle Andragender fra Funktionærerne til Landstinget, at man ikke kunde gøre noget ved denne Sag, idet man henviste til Behandlingen i Kommissionen, der havde disse Lønningsspørgsmaal for. Her i Folketinget sagde vi: Vel, da Landstinget sætter saa stor Pris paa at faa disse Sager undersøgte af en Kommission, gaa vi ogsaa ind derpaa, men vi finde det ikke heldigt, at Lønningsspørgsmaalene skulle ligge og vente i 3 Aar, og derfor ønske vi nogle Forbedringer af de mindre velstillede Funktionæreres Lønninger. Dette blev ført igennem. Navnlig skal jeg minde om, at man vedtog, at der skulde gives et Filskud til Jernbanearbejderne og de lavest lønnede i det hele paa 100,000 Kr., som Ministeren skulde fordele. Vi mente her, at saa kunde vi afvente en Revision og Kommissionens Betænkning. Kommissionen blev først nedsat 1/2 Aar senere end forudsat, idet det daværende Ministerium ikke kunde forsones sig med at faa Rigsdagen samlet. Det havde saa travlt med at tage Penge af Statskassen for at lave Kasematterne om ude paa Trekrøner, at det ikke kunde tænke derpaa, og det er vel Hovedaarsagen til, at Kommissionens Arbejde er forsinket. Jeg skal i øvrigt ikke omtale Kommissionens Arbejde, da jeg ikke er Medlem af den. Jeg har hørt Ministeren i det ene Øjeblik sige, at Kommissionen var uenig om Sagerne, i det næste, at den var enig om, at Taksterne skulde forhøjes. Det kan jeg, som sagt, ikke have nogen Mening om. Meningen var, at Kommissionen skulde give os en Betænkning om disse Spørgsmaal, ogsaa om Tjeneste- og Lønningsspørgsmaalene og om Driftens Ordning i det hele. Ministeren vidste, at det var Forudsætningen for Kommissionen.

Hvad burde Ministeren saa have gjort, naar han vilde forbedre Funktionærernes Lønninger? Det er nemlig rigtigt, at de kunde have nogen begrundet Forventning om, at deres Lønninger skulde tages under Overvejelse i denne Samling. Han burde efter min Mening være kommen med Forslag om en midlertidig Forbedring, indtil Kommissionen blev færdig. Men Ministeren kommer med en endelig Lønningslov, hvori han siger: Jeg bryder mig ikke om, at Kommissionen ikke er færdig, jeg vil have denne Lov ført igennem og opfordrer altsaa Tinget til at skyde den Kommission til Side, som vi gik ind paa for 3 Aar siden. Jeg synes, at han maatte kunne sige sig selv, at det ikke vil kunne trænge igennem. Han har altsaa fremsat denne Takstlov i Landstinget, skønt han vidste, at Forudsætningen for en Revision var, at vi skulde have Kommissionens Betænkning. Men han burde efter min Mening have fremsat et Forslag om at forlænge Lovens Gyldighed 1 Aar, til Kommissionens Betænkning kom. Jeg finder det urigtigt, at vi i Løbet af faa Dage, skønt vi senere faa Kommissionens Betænkning om Sagen, skulle gaa til en endelig Ordning af Takstspørgsmaalene. Hvad ville vi opnaa derved? Ministeren mente, at han vilde opnaa 1,800,000 Kr., men det er jeg ingenlunde sikker paa. Han vilde derimod opnaa at faa Administrationen sat i Gang med en Mængde Arbejde. Man løber ikke saaledes til at faa en Takstlov lavet. Da vi i 1896 fik Takstloven gennemført, varede det til den 1ste August, inden vi fik Godstaksterne førte igennem, og endnu meget længere ind i næste Aar, inden Persontaksterne gennemførtes. Og hvorfor? Fordi der var en hel Mængde Forarbejder at gøre. Der var ikke alene Billetter, der skulde trykkes, men der var ogsaa en Mængde Beregninger, der skulde foretages. Saa Kontorerne ville sandelig faa meget at bestille, hvis Ministeren faar denne Lov.

Dette er ganske sikkert, men hvornaar Taksterne træde i Kraft, er ikke sikkert. Ministeren mener jo, at man til næste Aar skal til at revidere Takstloven paa ny, thi saa foreligger Kommissionsbetænkningen, og saa vil der maaske være forskellige Punkter at ændre i Taksterne alligevel. Jeg synes, at den Tale vidner om, at hvad den ærede Minister vil opnaa, er at faa en hel Mængde Arbejde i Gang med denne Sag og at faa en Del Takster, som maaske nok ville give Statskassen nogle Penge, dog ikke sikkert 1,800,000 Kr. Det er jo ikke sikkert, at den Revision, som kommer